

РЕШЕНИЕ

№ 19165

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110118746 по описа за 2023 година

Предявен е установителен иск по чл.422, ал.1 ГПК, вр. с чл.361, ал.1 ТЗ, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от „Алог“ ООД срещу „Комерс Груп УЦ“ ЕООД, след развило се заповедно производство по ч. гр. дело № 61161/2022 г. по описа на СРС.

Предявен е иск за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата от 11030,89 лв., представляваща неплатени задължения за организиран и осъществен международен превоз по заявка на ответника, ведно със законна лихва за забава за периода от депозиране на заявление за издаване на заповед за изпълнение – 10.11.2022 г. до окончателно изплащане на задължението.

Ищецът твърди, че между „Алог“ ООД и „Комерс Груп УЦ“ ЕООД е сключен неформален договор за организиране на международен превоз на стоки с възложител „Комерс Груп УЦ“ ЕООД и изпълнител „Алог“ ООД. Посочва, че изпълнителят „Алог“ ООД се е ангажирал в качеството си на спедитор да организира извършването на международен транспорт за сметка на възложителя, като в изпълнение на заявка за транспорт с референция 700933 от 17.06.2022 г. пратката е била натоварена на 21.06.2022 г. от посочения от възложителя пункт в с. Главиница, обл. Пазарджик до адреса на крайния получател на последно определения от възложителя адрес. Посочва, че по време на изпълнение на поръчката възложителят е променил адреса на доставка, което е увеличило и цената на доставка. Твърди, че за организиране на международния транспорт възложителят се е задължил да заплати на ищцовото дружество сума в размер на 11030,89 лв. с вкл. ДДС, представляваща легова равностойност на 4700 евро без ДДС. Посочва, че на 07.11.2022 г. е изготвил фактура за посочената стойност на името на ответното дружество, но ответникът не е заплатил стойността на извършената услуга. Претендира разноски.

Ответникът, в писмен отговор в срока по чл.131 ГПК, оспорва пасивната си материална легитимация с твърдения, че между страните няма сключен договор за превоз. Оспорва представените от ищеца писмени доказателства. Твърди, че са налице правоотношения по спедиционен договор между „Алог“ ООД, като доставчик, и Nakam GmbH Sofhiensstrbe 39, 70178, Stuttgart, Germany, като изпращач, а ответникът „Комерс Груп УЦ“ ЕООД е извършвал само техническо съдействие за комуникацията между двете дружества. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от **фактическа и правна страна:**

За основателността на предявения иск, в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване възникването на валидно облигационно отношение по договор за спедияция между „Комерс Груп УЦ“ ЕООД, като възложител, и „Алог“ ООД, като изпълнител, по които „Комерс Груп УЦ“ ЕООД се е задължило да заплати възнаграждение в размер на 11030,89 лв., а „Алог“ ООД се е задължил да организира превоз на товари по указания на възложителя и е изпълнил своите задължения по договора. В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже изпълнение на задължението за заплащане на цената.

Според чл. 361, ал. 1 ТЗ, със спедиционния договор спедиторът се задължава срещу възнаграждение да сключи от свое име за сметка на доверителя договор за превоз (същински спедиционен договор). Освен задължението да сключи превозен договор, спедиторът е длъжен да съхранява и предаде товара за превоз, да уведоми доверителя за неподходяща опаковка и да се отчете. Съгласно чл. 365 ТЗ, спедиторът е длъжен да спазва указанията на доверителя за пътя, посоката и начина на превоз, както и за подбора на превозвач, и ако не изпълни това, отговаря за вредите, освен ако те биха настъпили и при спазване на указанията. Когато спедиторът действа въз основа на същински спедиционен договор, той става страна по превозния договор в качеството на товародател (изпращач) и затова може от свое име да прави рекламации при забава, липси или повреди. Спедиционният договор урежда отношенията между доверителя (товародател) и спедитора във връзка със сключването и изпълнението на договор за превоз на товар от името на спедитора и за сметка на товародателя.

Основният спорен въпрос между страните касае наличието на валидно сключен спедиционен договор помежду им. Спедиционният договор по чл. 361, ал. 1 ТЗ е неформален, поради което не е задължително да бъде сключен в писмена форма като условие за неговата действителност. Преценката за наличието на такъв следва да бъде направена след съвкупна преценка на представените от страните доказателства.

Настоящият съдебен състав намира, че в процесния случай сключването му, както и наличието на всички негови характеристики от същественото съдържание на договора остана недоказано по делото от страна на ищцовото дружество.

На първо място, от представената и приета по делото като писмено доказателство международна товарителница CMR, издадена по чл. 4, във вр. с чл. 9, т. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), според който товарителницата удостоверява до доказване на противното условията на договора и получаването на стоката от превозвача, се установява, че между „Веда“ ООД, Плевен, в качеството му на изпращач, и "АОН Груп" ООД, София, в качеството му на превозвач, е сключен договор за превоз на 33 европалета стока – 23760 бутилки рафинирано слънчогледово олио по 1 литър всяка, с получател Накан ГМБ, Германия, като стоките са натоварени при изпращача на 27.06.2022 г. (според отбелязването в графа 4). По делото не се установява, че организатор на вътрешнообщностния превоз, за който е издадена процесната CMR товарителница, в качеството му на спедитор е ищцовото дружество, доколкото страните по превозния договор, посочени в

товарителницата, са други лица, а липсва представено потвърждение на заявката за транспорт.

На следващо място, от представената и приета по делото електронна кореспонденция, касаеща процесния превоз /л. 6-гръб – л. 9 и л. 55 – л. 58/ се установява, че между ищеца и ответника, чрез лицето Алюш Чечо, са правени конкретни уговорки във връзка с извършването на превоз. От съобщенията, изпратени от ответника чрез Алюш Чечо, е трудно установимо изцяло съдържанието на изявленията му, доколкото същите не са изписани на български език чрез кирилица, а чрез латински букви, като смисълът на някои от използваните думи е неразбираем. Част от електронните съобщения, изпратени от ищцовото дружество освен това са на английски език.

Безпротиворечива е практиката на ВКС, че отразяване на парична престация като дължима в счетоводството на ответника /купувач, възложител и т.н./ и ползването на данъчен кредит, съобразно със стойността ѝ, съставлява извънсъдебно признание на задължението. Установява се в случая, че издадената от ищеца процесна Фактура № 1000096770/07.11.2022 г. не е подписана от представител на ответника. Освен това, съгласно приетото и неоспорено от страните заключение по изготвена съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира като пълно и мотивирано, се установява, че фактурата не е осчетоводена в счетоводството на ответното дружество „Комерс Груп УЦ“ ЕООД, нито е извършено частично или пълно плащане по нея. Ето защо не може да се приеме, че е налице извънсъдебно признание на задължението от страна на ответното дружество.

За пълнота следва да се посочи, че в издадената фактура са посочени превозните средства, осъществяващи транспорта с техните регистрационни номера – като същите не са отразени в разменената кореспонденция между страните. С електронно съобщение от 27.06.2022 г., изпратено в 11:00 часа от Л /представител на ищеца/ до А /представител на ответника/ се сочи, че след малко ще бъдат изпратени номерата на камиона, но по делото няма данни същите да са изпратени реално след това /л. 57/. Видно е обаче, че номера на камионите са изпратени за друг транспорт, който не е процесният, осъществен на 25.05.2022 г., като посочените номера са различни от отразените в издадената фактура /л. 60/.

От събраните свидетелски показания чрез разпита на свидетелите Л и Й, преценени с оглед разпоредбата на чл. 172 от ГПК, се установява, че в практиката си „Алог“ ООД изпраща на клиента потвърждение за транспорт, което следва да бъде върнато на ищцовото дружество с подпис и печат. В случая по делото е представено потвърждение на заявка за транспорт за сумата от 3400 евро, но същото е без положен подпис и печат от ответното дружество, каквото възражение е направил ответникът /л. 5 от делото/. Свидетелят Н потвърждава водената кореспонденция с лицето А, като сочи освен това, че фактурата първоначално било погрешно издадена на Nakam GmbH, като впоследствие била анулирана и била издадена повторно с получател ответното дружество. Това се потвърждава и от приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза.

На следващо място следва да се посочи, че дори да се приеме, че между страните са били налични търговски отношения, породени от сключен спедиционен договор, с оглед препращащата норма на чл. 361, ал. 2 ТЗ към правилата на комисионния договор, спедиторът е длъжен да даде сметка на възложителя и да му прехвърли резултатите от изпълнителната сделка (вж. чл. 355 ТЗ), за да възникне правото му да получи възнаграждение за извършената спедиционната услуга. За изпълнителната сделка, както и за мандата за сключване на превозния договор, формата е без значение. За да се приеме, че спедиторът е дал отчет по изпълнението на спедиционния договор трябва

да се направи преценка дали извършените от него фактически действия налагат извод, че изпълнителната сделка е сведена до знанието на доверителя и дали последният я приема /в този смисъл е напр. *Решение № 44 от 31.03.2009 г. на ВКС по т. д. № 447/2008 г., II т. о., ТК*, постановено по реда на чл. 290 ГПК/.

В настоящия случай от страна на ищеца не се установи по делото, че изпълнената сделка е сведена до знанието на ответното дружество и същото я е приело. За това не са ангажирани каквито и да било доказателства, като извод не може да се направи и от тълкуване на извършените фактически действия /така напр. издадената фактура не е подписана, не е осчетоводена от ответното дружество, не е налице частично плащане по нея, не е налице разменена кореспонденция между страните във връзка с изпълнителната сделка и т.н./. Не се установява освен това и от показанията на разпитаните по делото свидетели, че изпълнителната сделка е сведена до знанието на доверителя и че последният я е приел.

Поради изложеното съдът намира, че предявеният иск следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на спора, на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК право за присъждане на разноски възниква за ответната страна. Основателно е направеното от ищеца възражение за прекомерност на претендираното от ответника адв. възнаграждение, като с оглед на фактическата и правна сложност на делото в полза на последния следва да бъде присъден предвиденият минимален размер от 1392,78 лева съобразно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на ВАдС. В полза на ответника следва да бъде присъдена и сумата от 180 лева заплатено възнаграждение за вещо лице.

Така мотивиран и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Алог“ ООД, ЕИК 200886662 против „Комерс Груп УЦ“ ЕООД, ЕИК 201541726 иск по чл.422, ал.1 ГПК, вр. с чл.361, ал.1 ТЗ, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД за признаване за установено, че „Комерс Груп УЦ“ ЕООД дължи на „Алог“ ООД сумата от 11030,89 лв., представляваща неплатени задължения за организиран и осъществен международен превоз, за което е издадена фактура № 1000096770 от 07.11.2022 г., за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 23.11.2022 г. по ч. гр. дело № 61161/2022 г. по описа на СРС, 33 състав.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК „Алог“ ООД, ЕИК 200886662 да заплати на „Комерс Груп УЦ“ ЕООД, ЕИК 201541726 сумата от **1572,78 лева** разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____